

**พรรค
ชาติประชาธิปไตย
NATIONAL DEMOCRATIC PARTY**

การเมืองก้าวไกล เศรษฐกิจไทยมั่นคง

“...ข้าพเจ้ามีความเต็มใจที่จะสละอำนาจอันเป็นของ
ข้าพเจ้าอยู่เดิม ให้แก่ราษฎรโดยทั่วไป แต่ข้าพเจ้า
ไม่ยินยอมยกอำนาจทั้งหลายของข้าพเจ้าให้แก่ผู้ใด
คณะใดโดยเฉพาะ เพื่อใช้อำนาจโดยสิทธิขาดและโดย
ไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของประชาราษฎร์...”

พระราชปณิธานของ
พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
2 มีนาคม 2477

สิ่งพิมพ์รัฐบุรุษ
สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

พรรคชาติประชาธิปไตย

ชื่อพรรคการเมือง ชาติประชาธิปไตย

ทะเบียนเลขที่ 52/2540

วันรับจดทะเบียน 15 สิงหาคม 2540

ภาพเครื่องหมาย

**พรรค
ชาติประชาธิปไตย**
NATIONAL DEMOCRATIC PARTY

ที่ตั้งสำนักงาน

163/15 ซอย 32 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร./แฟกซ์ : 561-4502

ปณิธาน

“พรรคการเมือง” (POLITICAL PARTY) เป็นองค์กรที่ยอมรับกันทั่วไปว่า มีความสำคัญอย่างยิ่งเกือบทุกประเทศในโลก เพราะมีภาระหน้าที่ตามวิถีทางที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้ต่อสู้ทางการเมืองด้วยการส่งสมาชิกเข้าสมัครแข่งขันกันในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ได้เสียงส่วนมากเพื่อตั้งรัฐบาลบริหารประเทศ จึงสามารถกล่าวได้ว่าความเจริญรุ่งเรือง ความก้าวหน้า ความเสื่อม หรือความด้อยพัฒนาทั้งหลายของชาติขึ้นต่อพรรคการเมืองของประเทศนั้นๆ

ในสภาวะการณ์ปัจจุบันการช่วงชิงอำนาจรัฐด้วยวิธีรุนแรงเป็นต้นว่าทำรัฐประหาร (COUP D'ETAT) การปลุกระดมมวลชนลุกขึ้นสู้ล้มรัฐบาล (PEOPLE UPRISING) ถือว่าเป็นวิธีล้าสมัยไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทยและสังคมโลกอีกต่อไปแล้วหากกลุ่มใด หรือคณะใดยังยึดถือแนวทางรุนแรงดังกล่าวย่อมแสดงถึงความล้าหลังทางการเมืองและด้อยพัฒนาอย่างยิ่งจะถูกต่อต้านอย่างรุนแรงไม่เฉพาะแต่ภายในประเทศเท่านั้น แต่จะถูกสังคมทั้งโลกต่อต้านอีกด้วย

“พรรคชาติประชาธิปไตย” ได้ก่อตั้งขึ้นโดยกลุ่มบุคคลที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ระบบพรรคการเมืองทั้งภายใน และภายนอกประเทศ ตลอดจนวิเคราะห์สถานการณ์ และปัญหาที่แท้จริงและชี้ขาดของชาติรวมทั้งหนทางแก้ไขจนได้ข้อสรุปว่าประเทศของเราที่แก้ปัญหาของชาติไม่ตกเพราะว่า ยังไม่มีพรรคใดเป็นของประชาชน (MASS PARTY) ที่แท้จริงจะมีแนวความคิดที่เป็นนามธรรมเท่านั้นแม้พรรคการเมืองของเราในปัจจุบันเกือบทุกพรรค พยายามจะเดินไปสู่ความเป็นพรรคของประชาชน (MASS PARTY) แต่ยังไม่สร้างพรรคไม่ได้ตามเจตนารมณ์ จึงทำให้พรรคการเมือง และการเมือง

ไทยล้มลุกคลุกคลานตลอดมาทุกยุคทุกสมัย สังคมไทยที่ควรจะทำหน้าพัฒนาไปไกลกลับย่ออยู่กับที่ หนีไม่พ้นคำว่ากำลังพัฒนาหรือด้อยพัฒนา

คณะกรรมการบริหาร มวลสมาชิก และบุคคลที่เกี่ยวข้องร่วมตั้งพรรคชาติประชาธิปไตยโดยทุกคนมีความตั้งใจโดยตั้งปณิธานไว้อย่างแน่วแน่ที่จะสร้างพรรคชาติประชาธิปไตย ให้เป็นพรรคของประชาชน (MASS PARTY) เหมือนประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลายในโลกเสรีให้ปรากฏเป็นจริงในชาติของเราด้วยอุดมการณ์นโยบายตลอดจนขั้นตอนในการดำเนินการอย่างรอบคอบ ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาระบบประชาธิปไตยที่คนไทยใฝ่ฝันให้สมบูรณ์ อันจะเป็นพลังยิ่งใหญ่ในการแก้ไขปัญหาทั้งหลายของชาติให้ลุล่วงไป เพื่อความสงบร่มเย็น ความไพบูรณ์ของสังคมไทย ตลอดจนความมั่นคงของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

อุดมคติ แนวทาง และอุดมการณ์ของพรรค

1. อุดมคติของพรรค

พรรค “ชาติประชาธิปไตย” ตั้งปณิธานอันแน่วแน่ที่จะสร้างสรรค์สังคมไทยทั้งระบบให้เจริญก้าวหน้าเท่าเทียมหรือเหนือกว่าประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย ในโลกเสรีอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติให้สังคมไทยมีความมั่นคง ปลอดภัย สงบร่มเย็น ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพเสมอภาค และภราดรภาพสมบูรณ์อย่างแท้จริง

2. แนวทางของพรรค

พรรค “ชาติประชาธิปไตย” ยึดถือแนวทางของลัทธิประชาธิปไตยสากลที่ประกอบด้วยทฤษฎีรัฐศาสตร์ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ และทฤษฎีปรัชญา ตลอดจนยึดหลักการปกครองของระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ เช่น หลักอธิปไตยเป็นของปวงชนทุกชนชั้น หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย หลักการปกครองโดยการเลือกตั้ง ฯลฯ รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของชาติอย่างถ่องแท้ แล้วประยุกต์ทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งประสบการณ์และบทเรียนของชาติในอดีต ตลอดจนสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยและสังคมโลก มากำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีของพรรค เพื่อแก้ปัญหาชี้ขาดและปัญหาอื่นๆ ของชาติให้สำเร็จ

3. อุดมการณ์ของพรรค

พรรค “ชาติประชาธิปไตย” มีระบบความคิดที่ยืนหยัด ยึดมั่นศรัทธาในอุดมคติและแนวทางของพรรคไม่เปลี่ยนแปลงตลอดไป กล่าวคือ ระบบการเมืองยึดถือการปกครองระบอบประชาธิปไตยสากลอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ ระบบเศรษฐกิจยึดถือระบบทุนนิยมที่มีแผนและป้องกันการผูกขาดปัจจัยการผลิต รวมทั้งระบบสังคมและวัฒนธรรมยึดมั่นในสังคมประชาธิปไตยที่เพียบพร้อมด้วยเสรีภาพ เสมอภาค คุณธรรม วินัย และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ

แนวความคิดและหลักการในการสร้างพรรค

แนวความคิดในการสร้าง “พรรคชาติประชาธิปไตย” เป็นแนวความคิดที่คณะกรรมการผู้ก่อตั้งพรรคได้ศึกษา วิเคราะห์ทั้งผลสำเร็จ และความล้มเหลวของพรรคการเมืองต่างๆ อย่างรอบคอบแล้วนำมาประยุกต์วิธีการสร้างพรรคให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยทั้งในปัจจุบัน และการพัฒนาของสังคมไทยในอนาคต ดังนั้นแนวความคิดการสร้าง “พรรคชาติประชาธิปไตย” สรุปได้ดังนี้.-

1. สร้างพรรคชาติประชาธิปไตยให้เป็นพรรคประชาชน (MASS PARTY) ซึ่งหมายถึง

1.1 พรรคจะดำรงอยู่ได้ด้วยความสามารถของประชาชน กล่าวคือ ประชาชนศรัทธาต่อองค์กร ต่อคณะกรรมการบริหาร ต่อแนวนโยบายปฏิบัติที่จริงจัง ตลอดจนผลงานของพรรค ฯลฯ

1.2 ประชาชน และสมาชิกพรรค สนับสนุนปัจจัยและเงินทุนเพื่อค้ำจุนพรรคให้ดำรงอยู่ได้ นอกจากนี้ประชาชนยังสามารถคัดเลือก ควบคุม ตรวจสอบการดำเนินงานคณะกรรมการบริหาร ส.ส. และรัฐมนตรีของพรรคได้

1.3 มีการจัดตั้งสาขาพรรค องค์กรอื่นๆของพรรค และการเคลื่อนไหวอย่างเป็นระบบ

2. สร้างองค์กรพรรคให้เข้มแข็งเป็นหลัก ไม่เน้นการให้ได้มาซึ่ง ส.ส. จำนวนมากแต่เน้นการคัดเลือกบุคคลที่จะมาเป็นผู้แทนของประชาชนที่แท้จริงเป็นสำคัญ เพราะผู้แทนของประชาชน หมายถึงผู้รักษาผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง จึงไม่จำเป็นต้องเป็น ส.ส. หรือเข้าไปอยู่ในสภาเสมอไป องค์กรพรรคจะเข้มแข็ง จึงขึ้นอยู่กับความสามารถของประชาชนที่มีต่อพรรคเป็นสำคัญที่สุด

3. สร้างจิตสำนึก และอุดมการณ์อย่างจริงจังแก่คณะกรรมการบริหารพรรคทุกระดับ ส.ส. รัฐมนตรีและมวลสมาชิก ในเรื่องต่อไปนี้.-

3.1 การเสียสละผลประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม

3.2 ไม่ถือตนเองเป็นใหญ่เหนือประชาชนทั้งความประพฤติและจิตใจ ให้สำนึกอยู่เสมอว่าตนคือผู้ที่พรรคมอบหมายให้มารับใช้ประชาชน และประเทศชาติ

3.3 ปลุกฝังความเป็นนักประชาธิปไตยให้แก่คณะกรรมการบริหารและสมาชิกอย่างจริงจัง

3.4 ศึกษาหาความรู้ประชาธิปไตยอย่างรอบด้านจนเกิดความคิดที่ยืนหยัด เชื่อมั่น และศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ

3.5 ศึกษายึดมั่นแนวทางและนโยบายของพรรค และปฏิบัติตามนโยบาย วินัย และจรรยาบรรณของพรรคอย่างแน่วแน่ไม่เปลี่ยนแปลงจนกว่าจะมีเหตุผลอื่นที่ดีกว่า แล้วเสนอกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณาต่อไป

4. ไม่เชิดชูบุคคลเป็นหลัก แต่ยึดถือแนวทางของพรรค และนโยบายเป็นหลัก คณะกรรมการบริหารและสมาชิกทุกคนมีความสำคัญต่อพรรค เท่าเทียมกัน พรรคจะดำรงอยู่ได้ด้วยแนวทางและการปฏิบัติอย่างจริงจังในนโยบายที่ถูกต้อง ตลอดจนความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพรรค ไม่ใช่ศรัทธาของประชาชนที่มีต่อหัวหน้าพรรค หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเท่านั้น

5. กำหนดมาตรการ และวิธีการของพรรค เพื่อตรวจสอบพฤติกรรม และการปฏิบัติงานของกรรมการบริหารทุกระดับ ส.ส. หรือรัฐมนตรีของพรรค และสมาชิกที่ได้รับมอบหมายภารกิจต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้ทันท่วงที

6. พรรคชาติประชาธิปไตยเป็นพันธมิตรกับพรรคการเมืองทุกพรรค ตลอดจนเป็นพันธมิตรกับมวลชนจัดตั้งกลุ่มที่มีเจตนาดีต่อชาติบ้านเมือง การเคลื่อนไหวใดๆ จะต้องละเว้นการกล่าวโจมตีหรือกล่าวร้ายป้ายสีบุคคล หรือองค์กรใดๆ ทั้งสิ้น

นโยบายที่เป็นหลักนำของพรรคชาติประชาธิปไตย

หัวใจของพรรคการเมืองคือ “นโยบาย” ที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาของชาติ และพัฒนาชาติไปสู่ความเจริญมั่นคงเหมือนกับประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย การกำหนดนโยบายจึงนับว่าสำคัญอย่างยิ่ง ต้องศึกษาวิเคราะห์สภาพความเป็นจริงของสังคม วิเคราะห์ปัญหาของชาติอย่างถูกต้อง ตลอดจนประยุกต์ความรู้ ความคิด ทฤษฎีการเมืองให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์และลักษณะพิเศษของชาติ เพื่อปฏิบัติ นโยบายนั้นให้สำเร็จลุล่วงไป การกำหนดนโยบายเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนา ที่ผิดพลาดนั้น ไม่อาจปรากฏผลเสียหายในระยะแรก แต่เมื่อนานไปกลับ เกิดผลร้ายอย่างยิ่ง ซึ่งกว่าจะรู้ตัว ก็เกิดผลเสียหายประมาณค่ามิได้ ดังที่เรา เคยประสบมามากมายในอดีต

ปัญหาของชาติไทยเรามีมากมายซึ่งเมื่อสรุปประมวลเข้าด้วยกันแล้ว แบ่งออกเป็นกลุ่มจะได้ 4 กลุ่ม ดังนี้.

1. **ปัญหาเศรษฐกิจ** เช่น ปัญหาการขาดดุลย์การค้า ปัญหาเงินเพื่อ ปัญหาสินค้าล้นตลาด ปัญหาคนว่างงาน ปัญหาหนี้สินของชาติ ปัญหาผลิตผล ด้านการเกษตรตกต่ำ ปัญหาการผูกขาดปัจจัยการผลิต ฯลฯ

2. **ปัญหาการเมือง** เช่น ปัญหาเสถียรภาพของรัฐบาลไม่มั่นคง ปัญหาความ ขัดแย้งแย่งชิงอำนาจทางการเมือง ปัญหาคอร์ปชั่นในวงการเมือง และราชการ ปัญหาหนักการเมืองใช้อำนาจไม่ถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย ปัญหาการไร้อำนาจประชาชนที่แท้จริง ปัญหาการเลือกตั้ง ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ฯลฯ

3. **ปัญหาลัทธิวัฒนธรรม** เช่น ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาโสเภณี ปัญหาเยาวชน ปัญหายาเสพติด ปัญหาการรับวัฒนธรรมชาติอื่นโดยไม่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติ ตลอดจนปัญหาอิทธิพลอำนาจมืดภายในชาติ ฯลฯ

4. **ปัญหาแทรกซ้อน** เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาความมั่นคงชายแดน ปัญหาลักลอบคนเข้าเมือง ปัญหาค้าของเถื่อน ปัญหาหนีศุลกากร ปัญหา โจรแย่งแผ่นดิน ปัญหาแทรกแซงและอิทธิพลจากต่างชาติ ฯลฯ

ปัญหาทั้งหมดนี้ล้วนรอการแก้ไข และทุกปัญหาเกิดขึ้นพร้อมๆ กันในชาติของเรา บางปัญหาก็หมักหมมมานานแสนนานในอดีต ไม่สามารถแก้ไขได้จนกระทั่งบัดนี้ และปัญหาใหม่ก็เกิดเพิ่มขึ้นอีกทุกวัน เราคนไทยทุกคนต้องร่วมรับผิดชอบต่อชาติบ้านเมืองจะปล่อยให้รัฐบาลฝ่ายเดียวแก้ได้อย่างโดดเดี่ยว โดยคิดว่าฐานะไม่ใช่หาได้ไม่ ต้องช่วยกันคิดหาทางออกทางแก้ไขที่เป็นไปได้ ในขณะที่ชาติอื่นเขาก้าวหน้าไปไกลแล้ว แต่ชาติของเรายังไม่ก้าวไปไกลเท่าที่ควรดังที่เรคนไทยหวังเอาไว้เลย

หลักในการแก้ปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันมีอยู่ว่า เราจะต้องจับปัญหาเอกให้ถูก หากยังไปแก้ปัญหาอื่นแต่ไม่เน้นหนักในการแก้ปัญหาเอกหรือปัญหาปมเงื่อนก่อนแล้วจะแก้ปัญหาอื่นไม่ตก และในการแก้ปัญหาจะแก้ได้อย่างโดดเดี่ยวไม่ได้ต้องดูความสัมพันธ์ของปัญหา ตลอดจนสภาพความเป็นจริงของสังคมด้วย จึงจะแก้ปัญหาได้สำเร็จ

พรรคชาติประชาธิปไตยได้ศึกษา วิเคราะห์ปัญหาทั้งหลายของชาติดังกล่าว ตลอดจนพิจารณาบทเรียนในอดีตแล้ว สรุปได้ว่าปัญหาเอกของชาติคือ “ปัญหาการเมือง การปกครอง” ที่เราจะต้องเน้นหนักในการแก้ให้ได้ก่อนหรือเน้นหนักกว่าปัญหาอื่นๆ เมื่อแก้ปัญหาการเมืองการปกครองได้แล้ว ปัญหาอื่นๆ ก็จะแก้ได้ง่ายขึ้น ฉะนั้นแนวนโยบายที่เป็นหลักนำของพรรคชาติประชาธิปไตย คือ นโยบายการเมืองการปกครอง หรือต้องแก้ไขปัญหาการเมืองการปกครอง ซึ่งเป็นปัญหาเอกของชาติได้สำเร็จเสียก่อน และแก้ปัญหาอื่นๆ ควบคู่กันไป ตามสภาพความเป็นจริงของสังคมของชาติ

ในการกำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาเอก หรือปัญหาการเมืองการปกครองนั้น ก็ต้องแก้ที่ต้นเหตุหรือรากเหง้าของปัญหาการเมืองการปกครอง ซึ่งถ้าชี้ให้มองเห็นชัด ยิ่งขึ้นก็คือ ระบอบประชาธิปไตยของไทยไม่สมบูรณ์นั่นเอง นโยบายหลักนำของพรรค ชาติประชาธิปไตย จึงเน้นที่การแก้ที่ระบอบประชาธิปไตยที่ยังไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์เสียก่อน กล่าวคือ ให้การบริหารประเทศ หรือการใช้อำนาจธิปไตยเป็นไปตามหลักการที่ว่า เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ให้ปรากฏเป็นจริงแล้วก็จะสามารถแก้ปัญหาอื่นๆ ของชาติให้ลุกล่วงไปได้

ภาระหน้าที่ของกรรมการบริหารพรรค

คณะบุคคลที่ได้รับเกียรติเข้าร่วมเป็น “คณะกรรมการบริหารพรรคชาติประชาธิปไตย” นั้นถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถสูง มีคุณธรรม และมีอุดมการณ์ พร้อมทั้งจะเสียสละ และอุทิศตนเพื่อชาติและประชาชนทุกหมู่เหล่าอย่างเด็ดเดี่ยวไม่หวั่นไหว และท้อแท้ แม้จะต้องเผชิญกับอุปสรรคใหญ่หลวงเพียงใดก็ตาม กรรมการบริหารพรรคทุกคนจะต้องมีความรับผิดชอบ และสำนึกอย่างสูงในภาระหน้าที่ ที่มีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ จึงต้องปฏิบัติตนดังนี้

1. ศรัทธา และยึดมั่นในอุดมคติ แนวทาง อุดมการณ์ และนโยบายของพรรค อย่างแน่วแน่ สามารถประยุกต์การปฏิบัติการใดๆ เพื่อบรรลุผลในที่สุด
2. เสริมสร้างชื่อเสียง และเกียรติคุณของพรรคให้ประชาชนศรัทธา และเชื่อมั่น ด้วยการปฏิบัติที่ถูกต้องตามแนวทาง นโยบาย และมติของพรรค โดยเคร่งครัด
3. ศึกษาหาความรู้รอบด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ ตลอดจนสถานการณ์ของชาติ และของโลก
4. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับพรรค และมติพรรคโดยเคร่งครัด ประสาน ประโยชน์กับทุกพรรคทุกกลุ่มที่เคลื่อนไหวทางการเมืองที่ถูกต้อง
5. เป็นนักประชาธิปไตยกล่าวคือ ไม่ถือตนเองเป็นใหญ่ อ่อนน้อมต่อมตน ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี รับฟังความคิดเห็นคนอื่น ตลอดจนอดทนต่อการถูกตำหนิ หรือถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยดุขุฎิ พร้อมทั้งจะแก้ไขข้อบกพร่องและผิดพลาดของตน

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกมีดังนี้.-

- (1) ให้สวัสดิการ ค้ำครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพ ตลอดจนให้ความรู้ความคิดทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยตามกฎหมาย บัญญัติแก่สมาชิก
- (2) ให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกในการแต่งตั้งคัดเลือกเข้ารับตำแหน่งทางการเมือง หรือการสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (3) จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ
- (4) พัฒนาความรู้ ความสามารถ ตลอดจนปลูกฝังอุดมการณ์ประชาธิปไตย แก่มวลสมาชิกอย่างทั่วถึง
- (5) ช่วยเหลือสมาชิกอื่น ๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

หน้าที่ของสมาชิก

หน้าที่ของสมาชิกมีดังต่อไปนี้

- (1) ศึกษาหาความรู้ และฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ และระดับโลก และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดบกพร่องของตนเอง
- (2) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค สนับสนุนผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งในนามของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยความเสียสละ เต็มใจ ไม่เพิกเฉยละเลยต่อการเป็นสมาชิกที่ดีของพรรค
- (3) ยึดมั่นต่อวินัย และจรรยาบรรณต่อสมาชิกพรรคอย่างเคร่งครัด
- (4) ชำระค่าสมาชิกพรรคเดือนละ 30 บาท หรือปีละ 300 บาท

จรรยาบรรณทางการเมืองของสมาชิก

เพื่อเป็นการสร้างเสริม จรรยาบรรณระบบพรรคชาติประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง และทำให้การเมืองเป็นเรื่องของคุณธรรม สมาชิกพรรคทุกคนจึงควรได้ยึดถือ และปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้.-

- (1) มีการประพฤติ และดำรงชีพด้วยความสุจริต
- (2) แสดงความยึดมั่นในแนวทาง อุดมการณ์ และอุดมคติของพรรค อย่างเคร่งครัด
- (3) ไม่มีความถือตัวเองเป็นใหญ่ และยอมรับการปรับปรุงตัวเอง เพื่อรักษาความสามัคคีของมวลสมาชิกพรรค
- (4) ปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ
- (5) มีจิตสำนึกในเกียรติยศ ชื่อเสียงของประเทศชาติ

วินัย และข้อห้ามของสมาชิก

เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคชาติประชาธิปไตยให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นศรัทธาและไว้วางใจของประชาชนทุกหมู่เหล่า จึงกำหนด วินัยที่เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้.-

- (1) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ ข้อมติ และประกาศของพรรคอย่างเคร่งครัด
- (2) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคล ทั้งภายในพรรคหรือนอกพรรค
- (3) ไม่โจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอก
- (4) ไม่ปกปิดความผิดของสมาชิกพรรคทุกระดับ และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคไม่ว่ากรณีใด

(5) ไม่ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมาย หรือผิดต่อศีลธรรม อันเป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดี และเป็นที่ครหาต่อบุคคลทั่วไป

สิทธิของสมาชิก

สมาชิกพรรคทุกคนถือว่าเป็นเจ้าของหรือหุ้นส่วนของพรรคในกิจกรรมทางการเมือง จึงกำหนดสิทธิของสมาชิกทุกคนเท่าเทียมกันดังนี้.-

(1) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นส่วนตัว หรืออภิปรายในที่ประชุมพรรคตามวาระในเรื่องการบริหารและการปฏิบัติการอื่น ๆ ของพรรค

(2) มีสิทธิได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาค ภายในขอบเขตที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและข้อบังคับได้กำหนดไว้

(3) มีสิทธิได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นผู้ปฏิบัติงานของพรรค หรือได้รับเลือกเป็นผู้แทนพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อสมบูรณ์ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้คือ.-

(1) สามารถชี้แจงนโยบายและเป้าหมายของพรรคให้ประชาชนเข้าใจ ทำให้พรรคได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

(2) เป็นผู้ไม่มีปัญหาขัดแย้ง หรือข้อบกพร่องที่ได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารของพรรค

(3) เป็นผู้ที่แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจ และพากเพียรทำงานตามแนวทางและอุดมการณ์ของพรรค

(4) มีสิทธิได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพ และรับสวัสดิการอื่น ๆ ที่พรรคจะต้องรับผิดชอบต่อสมาชิกหรือเจ้าของพรรคทุกคนเท่าเทียมกัน

นโยบายหลักของพรรค

“พรรคชาติประชาธิปไตย” ยึดแนวทางของลัทธิประชาธิปไตยสากล ที่ประกอบด้วยทฤษฎีรัฐศาสตร์ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ และทฤษฎีปรัชญา โดยนำหลักการปกครองของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ เช่น หลักอธิปไตยเป็นของปวงชนทุกชนชั้น หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย หลักการปกครองโดยการเลือกตั้ง ฯลฯ รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของชาติอย่างถ่องแท้ และประยุกต์ทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งความรู้ประสบการณ์ และบทเรียน ตลอดจนสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยและสังคมโลก เพื่อแก้ปัญหาชี้ขาด และปัญหาอื่นๆ ของชาติให้ลุ่ล่งไป จึงได้กำหนดนโยบายไว้ 12 ด้านดังนี้.-

1. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
2. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
3. นโยบายด้านสังคม - วัฒนธรรม
4. นโยบายด้านต่างประเทศ
5. นโยบายด้านป้องกันประเทศ และความมั่นคง
6. นโยบายด้านทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม
7. นโยบายการเกษตร และอุตสาหกรรม
8. นโยบายด้านแรงงาน - สวัสดิการสังคม
9. นโยบายด้านการศึกษา
10. นโยบายด้านการกีฬา
11. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
12. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

1. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ปัญหากระบวนการเมืองที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ ถ้าชาติของเรา

สามารถแก้ปัญหาระบบการเมืองให้การปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ ถูกต้องแล้ว ก็จะเป็นบุญแจกดอกสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาอื่นๆ ได้โดยไม่ยากนัก พรรคชาติประชาธิปไตย จึงเน้นความสำคัญในการแก้ปัญหาการเมือง ด้วยนโยบายดังนี้.

1.1 ให้อำนาจการบริหาร อำนาจตุลาการ และอำนาจนิติบัญญัติ เป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติเป็นหลัก

1.2 ทำให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

1.3 แก้กฎหมายบางฉบับที่ล้าหลัง และยังไม่เป็นประชาธิปไตย ซึ่งยัง ใช้อยู่ในปัจจุบันให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

1.4 ให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 กระจายอำนาจการปกครอง จากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาพัฒนาประเทศ

1.6 ป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ อย่างเฉียบขาด

1.7 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ มีส่วนร่วมทางการเมือง อย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่ถูกต้องแก่ประชาชน

1.8 สนับสนุนการจัดตั้งองค์การประชาธิปไตยทั้งหลายของประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้นๆ อันจะพึงมี ตลอดจนส่งเสริม การแสดงประชามติที่ถูกต้องและเป็นประชาธิปไตย

2. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

2.1 ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและขีดความสามารถของชาติ โดยยึดหลักการของระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรีที่เหมาะสม มีแผนแน่นอนและสามารถปฏิบัติได้สำเร็จตามเป้าหมาย

2.2 กำหนดมาตรการและวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันการผูกขาดของวิสาหกิจต่างๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจใหญ่ๆ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาติ เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคาร และการขนส่งทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2.3 ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรชาวนาชาวไร่มีกรรมสิทธิ์เป็นของตนเอง กำหนดพื้นที่ทางการเกษตร อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

2.4 พัฒนาระบบการบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่าหรือเทียบเท่าวิสาหกิจเอกชน ทั้งนี้เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการตรึงราคาสินค้า และรักษาเสถียรภาพของการตลาด

2.5 การกระจายทุนและระดมทุน เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริหารเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้า และทันสมัย แหล่งทุนหลัก คือ ทุนภายในประเทศ สำหรับทุนต่างประเทศ เป็นแหล่งที่ไม่มีเงื่อนไขทางการเมือง

2.6 พัฒนาและประยุกต์ด้านเทคโนโลยี โดยการสร้างนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร นักประดิษฐ์ และนักค้นคว้าวิจัย ที่เป็นคนไทยให้พอเพียงกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของชาติ

2.7 ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ทุกรูปแบบ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นประโยชน์แก่สมาชิกและประเทศชาติอย่างแท้จริง

2.8 กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัด ยัดเยียดออกจากเมืองหลวงและเมืองใหญ่ๆ ปรับการขยายตัวของประชากร ให้สัมพันธ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขนาดของประเทศ โดยวางแผนครอบครัวอย่างถูกต้อง

2.9 ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพ และความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อสอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศและของโลก

2.10 ปรับปรุงการเก็บภาษีต่างๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควร และป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2.11 แก้ไขปัญหา การเงิน การคลัง ให้สอดคล้องกับปัญหาทางเศรษฐกิจ และรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็น

อิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

2.12 ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ หรือภาวะเงินฝืด โดยการ จัดสรรงบประมาณรายจ่ายอย่างเหมาะสม ด้วยการประหยัดและป้องกันการ รั่วไหล รวมทั้งการตรวจสอบการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างเข้มงวด

2.13 รักษาดุลชำระหนี้และดุลการค้าระหว่างประเทศ ให้เหมาะสม กับสภาพความเป็นจริงของชาติ และสภาวะการณ์ของโลก

2.14 ร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศ โดยไม่เลือกกระบวน สังคม ภายใต้หลักของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง

2.15 ปรับปรุงหลักการ มาตรการ และวิธีการ เกี่ยวกับการลงทุน จากต่างประเทศ ให้เสียเปรียบน้อยที่สุดและถูกต้องเป็นธรรม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ

2.16 ปรับปรุงขบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มี ประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น

3. นโยบายด้านสังคม - วัฒนธรรม

3.1 ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรม ในสังคมไทย ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า ให้ปรากฏเป็นจริง

3.2 ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุขของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีเอกลักษณ์และ วัฒนธรรมอันดีของชาติป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ที่แพร่หลายจากต่างชาติ

3.4 ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนา ที่ประชาชนเลื่อมใส ศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการ พัฒนาประเทศได้อย่างถูกต้อง

3.5 ปรับปรุงการแพทย์และการสาธารณสุข ทั้งในด้านคุณภาพ และปริมาณ โดยเน้นการสร้างสถานอนามัยและโรงพยาบาลที่ทันสมัยใน ชนบทให้เพียงพอ

3.6 กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง โดยให้ทุกคนตระหนักว่างานการเมืองเป็นเรื่องคุณธรรมและการเสียสละโดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสมในการเสริมสร้างความรู้ เน้นการปลูกฝังแก่เยาวชนตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

3.7 ดำเนินการเป็นขั้นตอน ในการประกันสังคมสู่ความสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.8 ป้องกันและปราบปรามการผลิต การขาย และการเสพยาเสพติดให้โทษ อย่างเฉียบขาด

4. นโยบายด้านต่างประเทศ

4.1 ดำเนินนโยบายอย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติและลักษณะพิเศษของคนไทยโดยยึดหลักผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

4.2 กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศในโลก โดยไม่เลือกระบบสังคมที่แตกต่างกัน

4.3 ผลสานงานการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดเป็นภารกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

4.4 ได้รับความช่วยเหลือจากต่างชาติ โดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

4.5 ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขบรรดาสนธิสัญญาและการตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับนานาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่สอดคล้องกับกาลสมัย ให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

4.6 ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

5. นโยบายด้านการป้องกันประเทศ

5.1 พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพสูงทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามทั้งจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูป

แบบโดยให้สอดคล้องกับกำลังทางเศรษฐกิจของสังคมของชาติ

5.2 ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนา และร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมือง สังคมและวัฒนธรรม

5.3 พัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลักหรือประจำการจะต้องยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้องฟื้นฟูอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกันและพัฒนาประเทศ

5.4 สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เอง บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

5.5 ปรับปรุงและเพิ่มเติมด้านสวัสดิการของทหารให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬาและอื่นๆ ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

5.6 สนับสนุนและส่งเสริมให้ทหารได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างกว้างขวางตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบต่อชาติศาสนา และพระมหากษัตริย์

5.7 ปรับปรุงด้านสวัสดิการ ขวัญ และกำลังใจ ตลอดจนการส่งเสริมอาชีพแก่ทหารผ่านศึก

6. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

6.1 กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างแน่นอนและถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติและของโลก

6.2 ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

6.3 เร่งรัดและป้องกัน แก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

6.4 ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติให้คืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้

6.5 พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อม และมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติเป็นสำคัญ

7. นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

7.1 ประกันการผลิตและราคาผลิตผลของเกษตรกร ชาวนาชาวไร่
อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม

7.2 ปลดปล่อยภาระหนี้สินของเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ให้ทุเลา
เบาบางลงจนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการและขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

7.3 สนับสนุนสถาบันการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาท
เข้มแข็งขึ้น ทั้งด้านการผลิตและการจำหน่ายตลอดจนการบริหารงานองค์กร

7.4 ส่งเสริมให้ภาคเกษตรกรรมเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้า
ของประเทศ โดยปรับอัตราภาษีเครื่องกล เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับ
การเกษตร เพื่อเพิ่มผลิตผลและคุณภาพให้สูงขึ้น

7.5 ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ
เช่น ปุ๋ย สารเคมี และยาปราบศัตรูพืชราคาถูกลงและมีคุณภาพอย่างเพียงพอ

7.6 ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเกษตรรายย่อย ในชนบทของ
ประชาชน เพื่อหารายได้เสริมครอบครัวและชุมชน

7.7 ส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับ
อารยะประเทศตลอดจนสนับสนุนการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

7.8 ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการส่งออกของการ
อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมตลอดจนอุตสาหกรรมครัวเรือนของ
ชุมชนในเมืองและชนบท

7.9 เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและจำเป็นพื้นฐาน
ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง สอดคล้องกับความต้องการในการ
พัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

7.10 ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด
เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพปกติตามมาตรฐานสากล ด้วย
มาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

8. นโยบายด้านแรงงาน - สวัสดิการสังคม

8.1 แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่ง ที่ไม่เป็นธรรม
เกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

8.2 ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้น และจัดการกีดกันการเข้าทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนขจัดการขูดรีดแรงงานให้หมดสิ้นไป ปรับปรุงอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

8.3 เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ

8.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรมที่เป็นประชาธิปไตยเป็นประโยชน์ต่อสังคม และความมั่นคงของชาติ

8.5 สนับสนุนการเคลื่อนไหวที่เรียกร้องความเป็นธรรมและผลประโยชน์ที่ถูกต้องตามกฎหมายของเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และผู้ใช้แรงงานทั่วไป

8.6 ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอาชีพแก่ประชาชนเกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิ และผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

8.7 ให้การรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น

8.8 ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงานและมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคี และไตรภาคี ให้ นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

8.9 จัดตั้งศูนย์สารนิเทศและสวัสดิการ ให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

9. นโยบายด้านกีฬา

9.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก ที่แข่งขัน และพักผ่อนสาธารณะให้พอเพียง โดยเฉพาะในเมืองขนาดใหญ่

9.2 ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐานเพื่อการแข่งขันสมัครเล่น และอาชีพ ด้วยการจัดงบประมาณอุดหนุนให้ดำเนินกิจกรรม ตลอดจนให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการและจัดการบริการ

9.3 สร้างขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬาที่นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศ

และนักกีฬาที่ไปแข่งขันในสนามของทีมชาติให้มีมาตรฐานการครองชีพและความมั่นคงในอนาคตดีขึ้น

9.4 ส่งเสริมการเล่นกีฬาของประชาชนตั้งแต่เยาว์วัย ด้วยมาตรฐานการเล่นที่ถูกต้องเป็นสากลสนับสนุนการพัฒนาการผลิตอุปกรณ์กีฬาภายในประเทศให้ได้มาตรฐานและราคาถูกรวมทั้งตั้งศูนย์กีฬาระดับนานาชาติเพื่อเป็นที่ซ้อม ฝึกสอน และเก็บตัวนักกีฬาระดับชาติ

10. นโยบายด้านการศึกษา

10.1 ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้นตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึง

10.2 ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้นโดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญพัฒนาของสังคมและเศรษฐกิจ

10.3 สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนและสำคัญต่อการพัฒนาในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

10.4 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

10.5 สนับสนุนให้ผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้นโดยพึ่งตนเอง

10.6 เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญ กำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ครู อาจารย์ และบุคลากร ทางด้านการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้มีความมั่นคง และภาคภูมิใจในวิชาชีพ

10.7 ปรับปรุงการบริหารและการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษาให้ก้าวหน้าและคล่องตัวตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

11. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

11.1 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

พาณิชย์กรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน

11.2 สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของชาติกับนานาชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศ

11.3 พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้มีคุณภาพและปริมาณพอเพียงกับความต้องการของชาติ

11.4 สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของเอกชนให้มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในวิสาหกิจต่างๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

12. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

12.1 ปรับปรุงกฎหมาย ออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันและจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

12.2 ให้สตรีมีสิทธิสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

12.3 คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส มิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคม และป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนสตรี ไปประกอบธุรกิจทางเพศ

12.4 สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ในการประกอบอาชีพและความมั่นคงปลอดภัย

12.5 สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ชมรมของเยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนส่งเสริมให้สื่อมวลชนมีบทบาทในการป้องกันแก้ไขปัญหา และพัฒนาเยาวชนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข รวมทั้งป้องกันการทุจริตแรงงานเด็กอย่างจริงจัง

ข้อบังคับพรรคชาติประชาธิปไตย พ.ศ. 2541 แก้ไขเพิ่มเติม ปี พ.ศ. 2542

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคชาติประชาธิปไตย” พ.ศ. 2541 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542)

ข้อ 2. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกข้อความในข้อ 7, 22, 23, 25, 64, 65 ในข้อบังคับพรรคชาติประชาธิปไตย พ.ศ. 2541 และให้ใช้ข้อความตามข้อบังคับพรรคชาติประชาธิปไตยใน พ.ศ. 2541 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ปี พ.ศ. 2542 แทน

หมวด 1 บททั่วไป

ข้อ 4. พรรคชาติประชาธิปไตย เรียกชื่อย่อว่า ช.ป.ต. เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า NATIONAL DEMOCRATIC PARTY และเรียกชื่อย่อว่า N.P.D.

ข้อ 5. เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(1) เครื่องหมายพรรค เป็นธงชาติและมีชื่อพรรคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังภาพ

(2) ความหมาย ธงชาติไทยหมายถึงศูนย์รวมของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(3) ตราลายเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตาม (1) หากแต่ใช้สีเดียวล้วน ดังภาพ

ข้อ 6. สำนักงานใหญ่ของพรรค ตั้งอยู่ เลขที่ 163/15 ถนนพหลโยธิน ซอย 32 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 7. สาขาพรรคชาติประชาธิปไตยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกชื่อว่า “พรรคชาติประชาธิปไตย สาขาจังหวัด.....เขตเลือกตั้งที่.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

ข้อ 8. อุดมการณ์ของพรรค คือ ระบบความคิดที่พรรคจะต้องยึดมั่น ยืนหยัด และศรัทธาตลอดไป คือ

- (1) การเมืองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ
- (2) เศรษฐกิจระบบเสรีนิยมที่มีแผนสมบูรณ์ ป้องกันการผูกขาดปัจจัยการผลิตและวิสาหกิจสำคัญของชาติ
- (3) สังคมวัฒนธรรมประชาธิปไตย ที่เพียบพร้อมด้วยเสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ คุณธรรม และขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของชาติ

หมวด 2 สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ 9. บุคคลผู้มีคุณสมบัติต่อไปนี้มีสิทธิเป็นสมาชิกพรรค

- (1) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด และอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์
- (2) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (3) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (4) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (5) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (6) เลื่อมใสศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ
- (7) ศรัทธาในอุดมการณ์ แนวทาง และนโยบายของพรรค
- (8) ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ 10. บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามข้อ 9 ประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

พิจารณา เมื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติให้เป็นสมาชิกพรรคได้ จึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกและมีสิทธิตามที่พรรคได้กำหนดไว้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ 11. สมาชิกพรรคมี 3 ประเภท คือ

(1) สมาชิกสามัญ ได้แก่ สมาชิกที่ผ่านการพิจารณาตามข้อ 10 แล้ว และต้องเสียค่าบำรุงพรรค

(2) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลผู้มีอุปการะคุณต่อพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้เชิญมาเป็นสมาชิกพรรคโดยไม่ต้องเสียค่าบำรุงพรรค

(3) สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้โดยไม่เสียค่าบำรุงพรรค

ข้อ 12. กรณีที่ผู้ประสงค์จะเป็นสมาชิกตามข้อ 9 ไม่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการบริหารพรรค ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว

ข้อ 13. สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) พรรคโดยคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อบังคับ พรรค

(4) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 9

(5) ศาลมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

(6) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ 14. การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ 13 (3) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา 47 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา 47 วรรคสามของ

รัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา 47 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธาน รัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ 15. การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

(1) สมาชิกกิตติมศักดิ์ และสมาชิกสมทบยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อ เลขานุการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรค ลงนามรับใบลาออก

(2) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคและมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่ สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด 3 สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ 16. สิทธิของสมาชิกมีดังนี้

(1) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเป็นส่วนตัว หรืออภิปรายในที่ประชุมพรรค ตามวาระในเรื่องการบริหารและปฏิบัติการอื่นๆ ของพรรค

(2) มีสิทธิได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาคภายในขอบเขตที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและข้อบังคับพรรคกำหนดไว้

(3) มีสิทธิที่จะได้รับการยกฐานะขึ้นไปเป็นผู้ปฏิบัติงานของพรรค หรือ ได้รับการเลือกเป็นผู้แทนพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร เมื่อสมบูรณ์ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้

(3.1) สามารถชี้แจงนโยบาย และเป้าหมายของพรรคให้ประชาชน เข้าใจและทำให้พรรคได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

(3.2) เป็นผู้ไม่ขัดแย้ง หรือข้อบกพร่องที่ได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(3.3) เป็นผู้แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจ และพากเพียรทำงานตาม แนวทาง และอุดมการณ์ของพรรค

(4) มีสิทธิได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพ และรับสวัสดิการอื่นๆ ที่พรรคจะพึงจัดให้แก่สมาชิกของพรรค

- (5) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นรายๆ ไป
(6) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(6.1) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(6.2) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือ

(6.3) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เห็นว่ามติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ หรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ 17. หน้าที่ของสมาชิกมีดังต่อไปนี้

(1) ศึกษาหาความรู้ และฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ และระดับโลก และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดบกพร่องของตนเอง

(2) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค สนับสนุนผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งในนามของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยความเสียสละเต็มใจไม่เพิกเฉยละเลยต่อการเป็นสมาชิกภาพที่ดีของพรรค

(3) ยึดมั่นต่อวินัย และจรรยาบรรณต่อสมาชิกพรรคอย่างเคร่งครัด

(4) ชำระค่าบำรุงพรรคเดือนละ 30 บาท หรือปีละ 300 บาท

หมวด 4 วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ 18. เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของประชาชน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อห้ามและ ข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกพรรคทุกระดับ ต้องปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ มติ และประกาศของพรรคอย่างเคร่งครัด

(2) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่น ทั้งภายในพรรคและนอกพรรค

(3) ไม่โจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอก

(4) ไม่ปกปิดความผิดของสมาชิกพรรคทุกระดับ และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคไม่ว่ากรณีใด

(5) ไม่ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมาย หรือผิดต่อศีลธรรม อันเป็นเยี่ยงอย่างไม่ดี และเป็นที่ครหาต่อบุคคลทั่วไป

ข้อ 19. เพื่อเป็นการส่งเสริม จรรยาบรรณพรรคการเมือง และทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคจึงควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(1) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความสุจริต

(2) แสดงความยึดมั่นในแนวทาง อุดมการณ์ และอุดมคติของพรรคอย่างเคร่งครัด

(3) ไม่มีความถือตนเองเป็นใหญ่ และยอมรับการปรับปรุงตัวเอง เพื่อรักษาความสามัคคีของมวลสมาชิกพรรค

(4) ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ

(5) มีจิตสำนึกในเกียรติยศ ชื่อเสียงของประเทศชาติ

หมวด 5 ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ 20. ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

(1) ให้สวัสดิการ ค้ำครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพ ตลอดจนให้ความรู้ความคิดทางการเมือง ตามระบอบประชาธิปไตยตามกฎหมาย บัญญัติแก่สมาชิก

(2) ให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกในการแต่งตั้ง คัดเลือกเข้ารับตำแหน่งทางการเมือง หรือการสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(3) จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิก และสมานสามัคคี ระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(4) ให้ถือว่าสมาชิกเป็นบุคคลสำคัญของพรรค และให้การปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิของสมาชิกที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรคปรากฏเป็นจริง

หมวด 6 คณะกรรมการบริหาร

ข้อ 21. คณะกรรมการบริหารพรรคประกอบด้วย

- (1) หัวหน้าพรรค
- (2) รองหัวหน้าพรรค ไม่เกิน 8 คน
- (3) เลขาธิการพรรค
- (4) รองเลขาธิการพรรค ไม่เกิน 8 คน
- (5) โฆษกพรรค
- (6) เภรัญญิกพรรค
- (7) กรรมการบริหารอื่นๆ อีกไม่เกิน 80 คน

ข้อ 22. คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 4 ปี นับแต่วันทีเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ 23. การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

- (1) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบห้าคน
- (2) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ 21
- (3) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (2)
- (4) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุม

ใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบตามที่ประชุมใหญ่กำหนด ในการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคตาม (4) แต่ละคนที่ถูกเสนอชื่อจะต้องมีผู้รับรอง ไม่น้อยกว่า 7 คน กรรมการบริหารพรรคที่พ้นตำแหน่งแล้วมีสิทธิได้รับการเลือกตั้ง เป็นกรรมการบริหารพรรคอีกก็ได้ โดยพึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ ให้ทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคต้องอยู่ในที่ประชุมด้วย

ข้อ 24. เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งครบวาระ ให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ข้อ 25. กรรมการบริหารพรรคพ้นตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (4) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (5) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารติดต่อกัน 3 ครั้ง โดยไม่มีเหตุอันควร
- (6) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก
- (7) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าคณะกรรมการบริหารสิ้นสุดทั้งคณะ
- (8) ถ้าตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด ให้ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

ข้อ 26. เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตามข้อ 25 (1) (2) (3) (4) (5) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจจะแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงเป็นหัวหน้าพรรคให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและจัดให้มีการประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ข้อ 27. ในกรณีคณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า นายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ 28. คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) ดำเนินการบริหารพรรคให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ นโยบาย มติ และแผนงานของพรรค
- (2) กำกับดูแลการบริหารงานของสาขาพรรค
- (3) พิจารณาตัวบุคคลเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (4) พิจารณาเลือกบุคคลหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง สำคัญๆ ทางการเมือง
- (5) แต่งตั้งที่ปรึกษาและกรรมการพรรคตามความจำเป็น
- (6) อนุมัติและยุบเลิก การจัดตั้งสาขาพรรคตามความจำเป็น
- (7) พิจารณาความดีความชอบ แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานในกิจการต่างๆ ทั้งหมดของพรรค
- (8) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร และไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ 29. หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (1) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในกิจการทั้งปวงของพรรค
- (2) เป็นประธานคณะกรรมการบริหารพรรค
- (3) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ และประชุมกรรมการบริหารพรรค
- (4) เป็นผู้ลงนามในประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค ประกาศ ข้อมติพรรค และคำสั่งของพรรค
- (5) อื่นๆ ตามมติคณะกรรมการบริหารพรรค และกฎหมายบัญญัติ

ข้อ 30. รองหัวหน้าพรรค ให้เป็นผู้ทำการแทนหัวหน้าพรรค เมื่อหัวหน้าพรรคไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรรค และเป็นผู้ช่วยของหัวหน้าพรรคในการปฏิบัติงานที่หัวหน้าพรรค มอบหมาย

ข้อ 31. เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้ประสานงานระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งกรรมการบริหารสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรคในกิจการทั้งปวงของพรรค
- (2) เป็นเลขานุการที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(3) เป็นผู้ดำเนินการกิจการขยายการเลือกตั้ง และงานความคิดของพรรคเพื่อให้พรรคเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของประชาชน

(4) เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบสำนักงานเลขาธิการพรรค

(5) มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่ประชุมใหญ่ของพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายแล้วแต่กรณี

ข้อ 32. รองเลขาธิการพรรคเป็นผู้ทำการแทนเลขาธิการพรรค เมื่อเลขาธิการพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากเลขาธิการพรรค และผู้เป็นผู้ช่วยเลขาธิการพรรคในการปฏิบัติงานตามเลขาธิการพรรคมอบหมาย

ข้อ 33. โฆษกพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(1) นำประกาศ คำสั่ง มติพรรค และเอกสารอื่นๆ ของพรรคตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรรคไปเผยแพร่แก่ประชาชนและสมาชิก

(2) ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของพรรค

(3) รวบรวมข้อมูลข่าวสารทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของพรรค

(4) หน้าที่อื่นๆ ตามมติของพรรคและกฎหมายกำหนด

ข้อ 34. เภรัญญิกพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(1) ควบคุมรายรับ - รายจ่าย การเงินการบัญชีของพรรค

(2) ทำบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบดุลของพรรค

(3) หน้าที่อื่นตามมติพรรคและกฎหมายกำหนด

ข้อ 35. กรรมการบริหารอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และ พ.ร.บ. พรรคการเมืองกำหนด

ข้อ 36. ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เดือนละ 1 ครั้ง หรือตามความจำเป็น หัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม

ข้อ 37. กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด จะขอให้เปิดประชุมเป็นกรณีพิเศษก็ได้ โดยยื่นคำขอต่อหัวหน้าพรรค และจะต้องมีวาระหรือประเด็นเพื่อขอมติ อย่างชัดเจน

ข้อ 38. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด จึงจะครบ

เป็นองค์ประชุม ในการประชุมให้ยึดถือระเบียบว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการบริหาร

ข้อ 39. มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม หากเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

หมวด 7 การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ 40. เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไป มีความรู้ความเข้าใจ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ ตลอดจนรู้สึกในสิทธิหน้าที่ของตนตามรัฐธรรมนูญพรรคชาติประชาธิปไตย จึงได้กำหนดแนวทางและวิธีการให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปดังนี้

(1) จัดให้มีหลักสูตรอบรมการเมือง โดยแบ่งชั้นความรู้ไว้ 3 ระดับ คือ ระดับผู้บริหารหรือกรรมการบริหารพรรค ระดับผู้บริหารสาขาพรรค และผู้ปฏิบัติงานของพรรคทั่วไป

(2) การจัดสัมมนาการเมืองและเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางการเมืองเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกผู้ปฏิบัติงานของพรรค

(3) การออกเอกสารเผยแพร่แจกจ่ายข่าวสารการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรม แก่บุคคลทั่วไป

(4) เผยแพร่แนวความคิด อุดมการณ์ และนโยบายพรรคผ่านสื่อมวลชนตามสถานการณ์

(5) ให้สมาชิกและประชาชนเสนอความคิดเห็นทางการเมืองมายังพรรค เพื่อตรวจสอบความคิดและความต้องการทางการเมืองของประชาชนทั่วไป และสมาชิกพรรค

หมวด 8 คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ 41. ให้มีคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากลุ่มหนึ่ง มีจำนวนไม่เกิน 15 คน ประกอบด้วยประธานที่ปรึกษาพรรค เลขานุการคณะกรรมาการที่ปรึกษาพรรค รองเลขานุการคณะกรรมาการที่ปรึกษาพรรค และกรรมการอื่นๆ

ตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าวแต่งตั้งขึ้นโดยที่ประชุมของที่ปรึกษาพรรคไม่ต่ำกว่า 30 คน โดยคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้ประสานงาน

ข้อ 42. คณะที่ปรึกษาพรรคอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ 43. คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(2) การจัดทำมีการประชุมเป็นอำนาจของประธานที่ปรึกษาพรรค

(3) คณะที่ปรึกษาพรรคอาจได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิ์ออกเสียงในที่ประชุม เว้นแต่ได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(4) การประชุมของคณะที่ปรึกษาพรรคและการดำเนินกิจกรรมใดๆ ต้องสอดคล้องกับนโยบายและอุดมการณ์ของพรรค

หมวด 9 องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ข้อ 44. องค์กรปฏิบัติงานของพรรคประกอบด้วย

(1) คณะผู้บริหารพรรค

(2) คณะกรรมการบริหารของพรรค

(3) คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

(4) สำนักงานใหญ่ของพรรค

(5) สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ 45. คณะผู้บริหารพรรค เป็นองค์กรหลักของพรรคในการดำเนินกิจการของพรรค เพื่อให้พรรคเข้มแข็งทั้งการบริหารพรรคและการจัดตั้งสาขาพรรค ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 46. หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ 47. คณะผู้บริหารพรรคมีจำนวนไม่เกิน 15 คน ประกอบด้วย

(1) หัวหน้าพรรค

(2) รองหัวหน้าพรรค

(3) เลขานุการพรรค

(4) รองเลขานุการพรรค

(5) กรรมการบริหารพรรคอื่นๆ ไม่เกิน 7 คน

ข้อ 48. คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) เป็นองค์กรหลักที่ดำเนินกิจการของพรรคในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(2) ควบคุมกำกับดูแลงานของพรรค ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ของพรรค ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค หรือข้อบังคับพรรคกำหนดไว้

(3) ออกระเบียบ กำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค แก้ปัญหาต่างๆ ของพรรคและประสานงานกับกลุ่มการเมืองหรือองค์กรการเมืองต่างๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 49. ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค ตามความจำเป็น และเหมาะสมกับสถานการณ์ คณะกรรมการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 50. คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธาน เลขานุการ รองเลขานุการ และกรรมการอื่นๆ รวมแล้ว ไม่เกิน 10 คน และอยู่ในวาระเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ 51. คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีหน้าที่ดังนี้

(1) ศึกษาปัญหา ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(2) จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ในนามของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(3) หน้าที่อื่นๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 52. ให้มีคณะกรรมการรัฐสภา ที่แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งและวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 53. ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(1) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทั่ง ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อเสนอต่อสภาผู้แทน

ราษฎรหรือรัฐสภา

(2) ประสานงานด้านกิจกรรมต่างๆ ของรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(3) รวบรวมเอกสารต่างๆ จากรัฐสภา เพื่อศึกษาและติดต่อบทบาทของรัฐสภา ให้ทันสถานการณ์การเมือง

ข้อ 54. สำนักงานใหญ่ของพรรค เป็นศูนย์กลางของการบริหาร การปฏิบัติการวางแผนและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพรรคทั้งหลาย ตลอดจนควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงานทั้งหมดของสาขาพรรค

ข้อ 55. เลขาธิการพรรคเป็นผู้กำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสำนักงานใหญ่ โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของพรรค เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของพรรคได้รับแต่งตั้งโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค อาจเป็นกรรมการบริหารพรรคหรือเป็นสมาชิกพรรคสามัญก็ได้

ข้อ 56. การจัดหน่วยงานในสำนักงานใหญ่ ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของงานและสถานการณ์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 57. สำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติงานในพื้นที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาขึ้น โดยอยู่ในความควบคุมกำกับดูแลของเลขาธิการสาขาพรรค โดยมีหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรคซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการสาขาพรรค เป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ 58. การจัดหน่วยงานในสาขาพรรคให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 59. แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ จัดตั้งสาขาพรรคตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องถิ่นหรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

หมวด 10 แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ 60. การดำเนินการจัดตั้งสาขาในจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งใด ให้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

(1) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรครายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้ดำเนินการตามแบบของพรรคไปยังเลขาธิการพรรค

(2) คณะกรรมการบริหารพรรคจะเป็นผู้พิจารณาในการให้จัดตั้งสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่ได้รับหนังสือขอจัดตั้งสาขาพรรค โดยพิจารณาถึงความพร้อมของแต่ละสาขาที่ขอจัดตั้ง ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่มีความพร้อมที่จะให้เป็นสาขาพรรค อาจอนุมัติให้เป็นศูนย์ประสานงานพรรคก่อนก็ได้

(3) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ พรรคจะให้ผู้แทนของสาขานั้นดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการภายในสี่สิบห้าวัน เมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วถือว่าเป็นวันที่เริ่มการจัดตั้งสาขาพรรค ให้หัวหน้าพรรคแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ 61. คณะกรรมการสาขาพรรคให้มีจำนวนไม่เกิน 15 คน ประกอบด้วย

- (1) ประธานสาขาพรรค
- (2) รองประธานสาขาพรรค ไม่เกิน 2 คน
- (3) เลขานุการสาขาพรรค
- (4) รองเลขานุการสาขาพรรค ไม่เกิน 2 คน
- (5) โฆษกสาขาพรรค
- (6) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (7) กรรมการอื่นๆ อีกไม่เกิน 10 คน

ข้อ 62. คณะกรรมการสาขาพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งได้สองปี กรรมการที่พ้นตำแหน่งแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการอีกครั้งก็ได้

ข้อ 63. ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นลำดับแรก แล้วเลือกกรรมการอื่นๆ ไม่เกินสิบสี่คน การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ 64. คณะกรรมการสาขาพรรค มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) ดำเนินการสาขาพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรคและ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และวางแผนโครงการ
เสนอกรรมการบริหารพรรค

(2) เผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรค

(3) จัดทำบัญชี รายรับ-รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเสนอต่อ
คณะกรรมการบริหารพรรค

(4) อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือสมาชิกในเขตพื้นที่ของแต่ละ
สาขาพรรค

(5) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของสมาชิกเพื่อดำเนินการแก้ไขแล้ว
รายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นกรณีไป

(6) รับผิดชอบในการสร้างสาขาพรรคให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชน และ
ขยายจำนวนสมาชิกให้มากขึ้น

(7) คัดเลือกสมาชิกที่เหมาะสมเข้ารับการเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรในจังหวัด หรือเขตเลือกตั้งของสาขาพรรค เพื่อเสนอคณะกรรมการบริหาร
พรรคพิจารณา

(8) การโยกย้ายที่ทำการสำนักงานสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะ
กรรมการสาขาพรรค และรายงานให้สำนักงานใหญ่พรรคชาติประชาธิปไตยทราบ
ภายในสิบห้าวันหลังจากมีมติย้ายที่ทำการแล้ว

(9) หน้าที่อื่นๆ ตามกฎหมายกำหนด

ข้อ 65. คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ครบวาระ

(2) ประธานสาขาพรรคลาออก

(3) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นตำแหน่ง

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรค
หรือรองประธานสาขาพรรค ยังไม่สามารถจัด ประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการ
หน้าที่อื่นๆ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะ
กรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ถ้าครบกำหนดสี่สิบห้าวันคณะกรรมการสาขาพรรคยังไม่สามารถจัด
ประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค
พิจารณาลงมติยกเลิกสาขานั้นหรือจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเลือกตั้งคณะ

กรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน แล้วแจ้งผลการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองนั้น

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ 66. กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ 65 (2)
- (3) ลาออก
- (4) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ตามข้อ 65 (3)
- (5) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (6) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำ

โดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ 67. ให้ประธานสาขาพรรค และกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคน เป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคหากประธานสาขาพรรคไม่สามารถร่วมประชุมใหญ่ได้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ 68. ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด 11 การประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ 69. ที่ประชุมใหญ่เป็นองค์กรสูงสุดของพรรค ประกอบด้วย

- (1) คณะกรรมการบริหารพรรค
 - (2) ประธานสาขาพรรค หรือผู้แทนสาขาพรรค หรือผู้ทำหน้าที่แทน
 - (3) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรีที่สังกัดพรรคขณะนั้น
 - (4) สมาชิกสามัญของพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค
- องค์กรประชุมใหญ่ตามข้อนี้ จะต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า 100 คน

หรือตามกฎหมายบัญญัติ

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ 70. คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรค อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อ คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการบริหารพรรค เรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

ข้อ 71. ผู้คัดของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ 72. ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ 73. กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (1) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (2) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (3) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (4) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (5) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการ

การเลือกตั้งกำหนด

ข้อ 74. ในการประชุมใหญ่ของพรรคทุกครั้ง ต้องแจ้งให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

หมวด 12 การประชุมใหญ่ของสาขาพรรค

ข้อ 75. คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรค ให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญ เพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมวิสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ 76. ที่ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคประกอบด้วย

- (1) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (2) สมาชิกสามัญในเขตพื้นที่ของสาขาพรรคที่ได้รับเชิญ

ข้อ 77. ในการประชุมใหญ่ของสาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ 77 มาประชุมไม่น้อยกว่า 50 คน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ 78. ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุม หรือกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ 79. กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค เท่านั้น

(1) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรค การเมือง หรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(2) รั้งรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(3) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ 80. คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

หมวด 13 การประชุมคณะกรรมการต่างๆ

ส่วนที่ 1 การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 81. ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค อย่างน้อยเดือนละหนึ่ง ครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกัน ขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะ เป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ 2 การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ 82. ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษ อีกทั้งได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวน เกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกัน ขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และ ให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่ มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของ ที่ประชุม

ส่วนที่ 3 การประชุมคณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการอื่นๆ ของพรรค

ข้อ 83. การประชุมคณะกรรมการบริหารหรือกรรมการ ให้ดำเนินการตามความ จำเป็นและเหมาะสม การประชุมของคณะกรรมการหรือกรรมการ จะต้องมีการ กรรมการในคณะนั้นๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดใน คณะนั้นๆ จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด 14 การคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้ารับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ 84. ให้คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคประจำจังหวัด เป็นผู้คัดเลือก บุคคลเข้าสมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกของแต่ละเขตในจังหวัด ร่วมคัดเลือกตามระเบียบว่าด้วยการคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งพรรค แล้ว ส่งรายชื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

ข้อ 85. คณะกรรมการบริหารพรรค เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเข้ารับสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบรายชื่อพรรค (PARTY LIST) ตามกฎหมายพรรคการเมืองบัญญัติ

ข้อ 86. ในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่ได้จัดตั้งสาขาพรรค ให้สมาชิกสามัญของพรรคที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตของจังหวัดนั้น ให้แจ้งความจำนงค์ไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณา

หมวด 15 การบริหารการเงินและทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีของพรรค และสาขาพรรค

ข้อ 87. พรรคและสาขาพรรคมีรายได้จาก

- (1) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก
- (2) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (3) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่นๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (4) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรค

การเมืองโดยรัฐ

ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(1) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิก ให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(2) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(3) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

(4) ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ในกรณีที่มีการบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องที่นั้นหรือค่าของสิทธินั้นก่อน จึงลงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไม่อาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างใดอย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรค ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรค และเหรียญพรรค นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรอง แก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ 88. รายจ่ายของพรรคมีดังนี้

- (1) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี
- (2) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ 89. งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

- (1) งบประมาณรายรับ
- (2) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน และค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้สอยและค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่นๆ

ข้อ 90. ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรค ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ 91. การรับและการจ่ายเงินของพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตามข้อ 87 (4) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมือง แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ 92. ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบ การบริหารการเงิน และการบัญชีพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการดังนี้

- (1) ให้สำนักงานใหญ่โดยมีหัวหน้าพรรคและสาขาพรรค โดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรค และบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

(1.1) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(1.2) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(1.3) บัญชีแยกประเภท

(1.4) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินภายในห้าวัน

(2) การจัดทำบัญชีตาม (1) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบหกเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วยงบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้อง แล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(3) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วย ในทุกรอบปีปฏิทิน โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกษาปณ์พรรคและให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าว ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (1)

(4) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทิน ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด 16 การลงโทษสมาชิก

ข้อ 93. การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ 94. เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ 93 แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรคเพื่อ

(1) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(2) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ 95. เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(2) ยกข้อกล่าวหา

(3) ว่ากล่าวตักเตือนสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(4) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(5) ลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน

คำสั่งตามข้อ 95 (5) และไม่ใช่กรณีสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

หมวด 17 การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ 96. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ 97. การแก้ไขเพิ่มเติม ข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(1) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(2) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติ โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

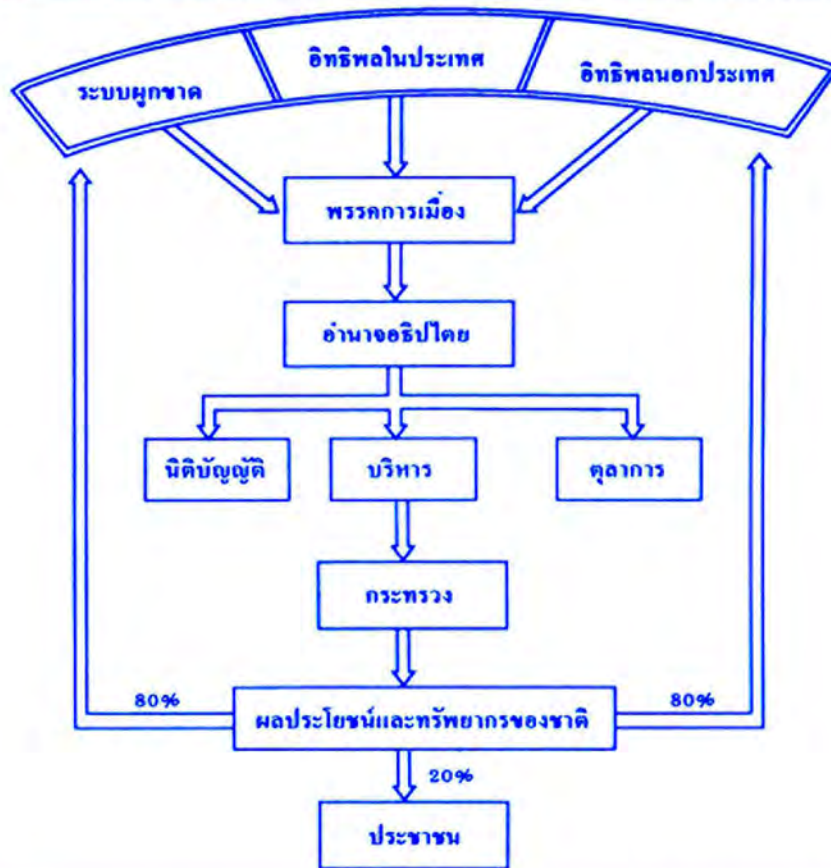
ข้อ 98. หากมีปัญหาคงต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด

หมวด 18 การเลิกพรรคและสาขาพรรค

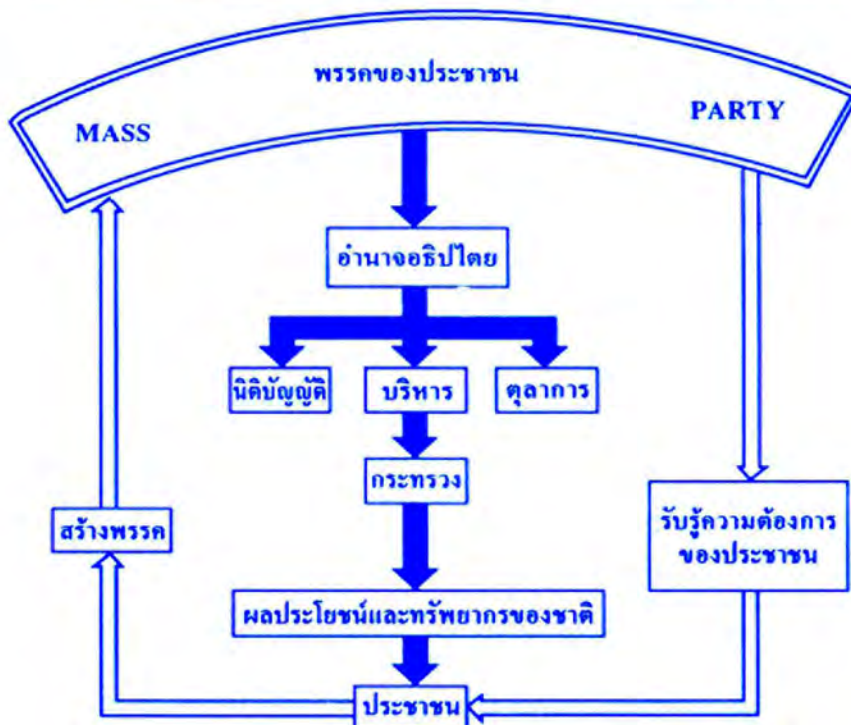
ข้อ 99. โดยที่พรรคชาติประชาธิปไตยมีความมุ่งหมายที่จะสร้างสรรค์สังคมประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้เป็นผลสำเร็จ และเข้ามามีส่วนในภารกิจแห่งการธำรงรักษาความถูกต้องของระบอบประชาธิปไตย พรรคนี้จึงไม่มีการเลิกตัวเอง เว้นไว้แต่จะถูกยกเลิกโดยกฎหมาย หรือถูกบังคับโดยวิธีการอื่นใดอันนอกเหนืออำนาจที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้เท่านั้น

ข้อ 100. ในกรณีที่เลิกพรรคโดยกฎหมาย หรือถูกบังคับให้เลิกพรรค ให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของสภากาชาดไทย หรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค.

ระบอบประชาธิปไตยไม่สมบูรณ์

ตั้งพรรคของประชาชนเพื่อแก้ปัญหาชาติ

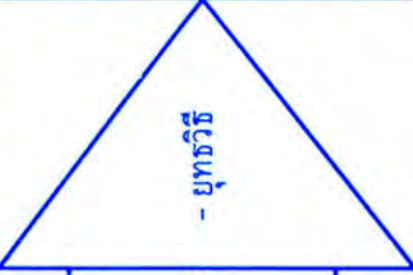

แนวทางแก้ปัญหาของชาติให้สำเร็จ ของ พรรคชาติประชาธิปไตย

1. สร้างพรรคชาติประชาธิปไตยให้เป็นพรรคของประชาชน (MASS PARTY) ตามขั้นตอนดังนี้

- คน-MAN - เงิน-MONEY
- บริหาร-MANAGEMENT- เคลื่อนไหว-MOVEMENT

<p>สังคมไทยปัจจุบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาที่มีมากมาย - การเมือง - เศรษฐกิจ - สังคม วัฒนธรรม - ปัญหาแทรกซ้อน - ปัญหาจากอิทธิพลนอกประเทศ <p>การแก้ปัญหาโดย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คณะผู้ถืออำนาจหรือรัฐประหาร - รัฐบาลแต่งตั้ง - รัฐบาลเลือกตั้ง (พรรค) - แต่ยังไม่แก้ปัญหาไม่ตกตั้งแต่ปี 2475 เป็นต้นมา 	<p>สังคมไทยที่เราต้องการ</p> <p>มีปัญหาน้อย</p> <p>การเมือง - ระบบประชาธิปไตย</p> <p>มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ</p> <p>เศรษฐกิจ - ทุนเสรี มีแผนป้องกันการผูกขาดโดยเอกชน</p> <p>สังคม-วัฒนธรรม - สงบร่มเย็น ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคสมบูรณ์</p>
---	--

<p>กำหนดแนวทางของพรรค</p> <p>ลัทธิประชาธิปไตย</p> <p>นโยบายแยกปัญหาชาติ</p>	<p>ยุทธศาสตร์</p>
---	-------------------

3. แก้ปัญหาด้วย 4 แนวทาง

1. แนวทางลัทธิ, ทฤษฎีประชาธิปไตย, ความรอบรู้ และการประยุกต์
2. แนวทางแก้ปัญหา-นโยบายประชาธิปไตย
3. แนวทางยุทธศาสตร์
4. แนวทางยุทธวิธี

<p>รากเหง้าสาเหตุที่แท้จริง คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเมือง : ระบบประชาธิปไตยไม่สมบูรณ์ 2. พรรคการเมือง : พรรคการเมืองยังไม่เป็นของประชาชน (MASS PARTY)
--

ประวัติความเป็นมาของชื่อพรรค “ชาติประชาธิปไตย”

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ปี 2475-2489 ช่วงนี้ยังไม่มีกฎหมายพรรคการเมืองรองรับในการอนุญาตให้จัดตั้งพรรคการเมืองได้จึงมีแต่กลุ่มการเมืองที่ดำเนินการเหมือนพรรคการเมืองในทางพฤตินัยซึ่งมีกลุ่มเดียวคือ “สมาคมนักพระราชกรั” มีพันเอกพหล พลยุทธเสนา เป็นหัวหน้า

ระหว่างช่วงปี 2489-2494 รัฐธรรมนูญของไทยฉบับที่ 3 ถือเป็นฉบับแรกที่ทำให้ประชาชนตั้งพรรคการเมืองได้แต่ก็ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมืองรองรับแต่อย่างใด พรรคที่ตั้งขึ้นโดยพฤตินัยในช่วงเวลาดังกล่าวมีทั้งหมด 10 พรรค

1. พรรคก้าวหน้า	มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมช	หัวหน้าพรรค
2. พรรคสหชีพ	นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์	หัวหน้าพรรค
3. พรรครัฐธรรมนูญ	หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์	หัวหน้าพรรค
4. พรรคประชาธิปไตย	นายควง อภัยวงศ์	หัวหน้าพรรค
5. พรรคธรรมาธิปไตย	หลวงวิจิตรวาทการ	หัวหน้าพรรค
6. พรรคสหพรรค	จอมพลแปลก พิบูลสงคราม	หัวหน้าพรรค
7. พรรคกสิกร	พระยาสุรยุทธเสนีย์	หัวหน้าพรรค
8. พรรคชาติสังคมประชาธิปไตย		
	พล.ท.บัญญัติ เทพหัสดินทร์	หัวหน้าพรรค
9. พรรคประชาชน	นายเลียง ไชยกาล	หัวหน้าพรรค
10. พรรคกสิกรกรรมกร	นายวรการ บัญชา	หัวหน้าพรรค

“พรรคชาติประชาธิปไตย” ยังไม่จัดตั้งในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ แต่พรรคทั้ง 10 พรรคก็ถูกบังคับให้ยกเลิกโดยคำสั่งของคณะรัฐประหาร เมื่อ 29 พฤศจิกายน 2494

ระหว่างปี 2498-2501 รัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงครามได้

ตรา พ.ร.บ.พรรคการเมือง พ.ศ. 2498 ขึ้นเป็นฉบับแรกโดยกำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป หรือ ส.ส. ตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ตั้งพรรคการเมืองได้ มีพรรคการเมืองที่จดทะเบียนในช่วงเวลานี้มีทั้งหมด 30 พรรค หนึ่งในจำนวนพรรคทั้ง 30 พรรค คือ “พรรคชาติประชาธิปไตย” เป็นพรรคอันดับที่ 14 มีหัวหน้าพรรค ชื่อ พันโท ม.ร.ว.น้ำเพชร เกษมสันต์ จดทะเบียนเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2499 แต่เมื่อมีการปฏิวัติโดย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ใน 20 ตุลาคม 2501 พรรคทั้งหมด 30 พรรค ก็ถูกยกเลิกโดยคำสั่งคณะปฏิวัติ พรรคชาติประชาธิปไตย จึงต้องเลิกไปเป็นครั้งแรก

ระหว่างปี 2501-2511 ประเทศไทยไม่มีพรรคการเมืองมีแต่กลุ่มการเมืองซึ่งไม่มีกฎหมายรองรับจนกระทั่ง รัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร ได้ตรา พ.ร.บ. พรรคการเมืองขึ้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2511 ให้คณะบุคคลตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป ตั้งพรรคการเมืองได้มีพรรคการเมืองที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย 17 พรรค พรรคชาติประชาธิปไตย ก็เป็นพรรคที่ 15 หัวหน้าพรรคคือ พันเอก ม.ร.ว. น้ำเพชร เกษมสันต์ คนเดิมแต่ยศท่านสูงขึ้น จดทะเบียนเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2513 แต่พรรคทั้ง 17 พรรคก็ถูกคำสั่งของคณะปฏิวัตินำโดยจอมพลถนอม กิตติขจร ซึ่งทำรัฐประหารรัฐบาลของตนเอง ยกเลิกทั้งหมด เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2514 พรรคชาติประชาธิปไตย จึงต้องยุบพรรคอีกครั้งหนึ่ง

ประเทศไทยก็ว่างเว้นพรรคการเมืองไปอีกจนถึงปี 2517 รัฐบาลนายสัญญา ธรรมศักดิ์ ได้ตรา พ.ร.บ. พรรคการเมือง พ.ศ. 2517 ขึ้นบังคับใช้เมื่อ 6 ตุลาคม 2517 โดยกำหนดว่า คณะบุคคลตั้งแต่ 1,000 คนขึ้นไป ตั้งพรรคการเมืองได้ มีพรรคที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายทั้งสิ้น 57 พรรค แต่ช่วงเวลานี้ พรรคชาติประชาธิปไตย ยังไม่มีใครตั้งขึ้นมา และทั้ง 57 พรรค ก็ถูกบังคับให้ยุบเลิกพรรคไปโดยคำสั่งของคณะปฏิรูป เมื่อ 6 ตุลาคม 2519 นำโดย พล.ร.อ.สงัด ชลออยู่

เมื่อ 22 ธันวาคม 2521 ได้มีการประกาศให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 ซึ่งกำหนดให้ประชาชนมีเสรีภาพในการตั้งพรรคการเมืองอีกครั้งหนึ่ง และได้ตรา พ.ร.บ. พรรคการเมือง พ.ศ. 2524 ออกมารับรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2524 โดยกำหนดให้บุคคลตั้งแต่ 5,000 คนขึ้นไปตั้งพรรคการเมืองได้ มีพรรคการเมืองต่างๆ ตั้งขึ้นมากมายรวมทั้งพรรคชาติประชาธิปไตย ได้จดทะเบียนเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2525 โดยมี พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นหัวหน้าพรรค และยุบเลิกไป เพราะไม่ส่งผู้สมัครเลือกตั้งเมื่อ 17 เมษายน 2532

ชื่อ “พรรคชาติประชาธิปไตย” ได้หายไปจากวงการเมืองนับตั้งแต่นั้นมา จนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2540 คณะผู้ก่อตั้งพรรคแนวทางใหม่ คือ จะตั้งพรรคให้เป็นพรรคของประชาชน (MASS PARTY) ได้เลือกเอาชื่อพรรคนี้มาปิดฝุ่นอีกครั้งหนึ่งและได้จดทะเบียนพรรคชาติประชาธิปไตย เมื่อ 15 สิงหาคม 2540 โดยมี พันเอก(พิเศษ)สุบรรณ แสงพันธุ์ เป็นหัวหน้าพรรค จนกระทั่งปัจจุบันนี้

สรุปความเป็นมาของพรรคชาติประชาธิปไตย

ครั้งที่	วันจดทะเบียน	วันยุบเลิก	หัวหน้าพรรค
1	13 มิถุนายน 2499	20 ตุลาคม 2501	พันโทม.ร.ว.น้ำเพชร เกษมสันต์
2	4 กุมภาพันธ์ 2513	17 พฤศจิกายน 2514	พันเอกม.ร.ว.น้ำเพชร เกษมสันต์
3	9 สิงหาคม 2525	17 เมษายน 2532	พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
4	15 สิงหาคม 2540	-	พันเอก(พิเศษ)สุบรรณ แสงพันธุ์

คณะกรรมการบริหารพรรค ธนาคคม 2542 - ปัจจุบัน

1. พันเอก(พิเศษ)สุบรรณ แสงพันธ์ุ		หัวหน้าพรรค
2. พันเอก(พิเศษ)สุตพล ชนะโสธร		รองหัวหน้าพรรค
3. นายเด่นดวง เก็บ-เงิน		รองหัวหน้าพรรค
4. พลตรีสมศักดิ์ พันธุ์เอี่ยม		เลขาธิการพรรค
5. นายพัฒนศักดิ์ เจนชัย		รองเลขาธิการพรรค
6. นายประมวล บัวธรา		รองเลขาธิการพรรค
7. นายกนกบวร นิมิตระกุล		รองเลขาธิการพรรค
8. นายกิจรักษ์ ฟุ้งไมตรี		โฆษกพรรค
9. นายวุฒิพงศ์ แสงพันธ์ุ		รองโฆษกพรรค
10. นางสุภัทรา เสริญวงศ์สัตย์		เหรัญญิกพรรค
11. นางสาวพฤทธิสาร เรือศรีจันทร์		ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค
12. นายปราโมทย์ เพ็ชรรัตน์		กรรมการบริหารพรรค
13. นายชนพล ปัญญาเลิศนิติ		กรรมการบริหารพรรค
14. นายรังสิมันต์ สุขขำ		กรรมการบริหารพรรค
15. นายเสนาะ เจนชัย		กรรมการบริหารพรรค
16. นายสมชัย ตีระพานิชย์พันธ์		กรรมการบริหารพรรค
17. นายเถิง โอสถ		กรรมการบริหารพรรค
18. นายทองสุข อ่ำพร		กรรมการบริหารพรรค
19. นายวีระชัย ศรีบุญมี		กรรมการบริหารพรรค

ปฏิธาน

คณะกรรมการบริหารพรรคทุกระดับ มวลสมาชิกและคณะบุคคลที่เกี่ยวข้องในการ สร้างพรรค ได้ตั้งปณิธานไว้อย่างแน่วแน่ว่าจะสร้างพรรคชาติประชาธิปไตยให้เป็นพรรคที่ประชาชนเป็นเจ้าของ (MASS PARTY) เหมือนพรรคการเมืองในประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลายให้เป็นจริง ด้วยการกำหนดนโยบายแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ เพื่อให้พรรคเติบโตเข้มแข็งด้วยศรัทธาของประชาชน อันจะเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ในการแก้ไขปัญหอันหนักหน่วงของชาติให้ลุ่ลวงไปได้ ให้ราชอาณาจักรไทยเป็นสังคมประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นสังคมที่มีความสงบร่มเย็นเพียบพร้อมเสรีภาพเสมอภาคตลอดจนประกันความมั่นคงไพบูลย์ของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

นักอุดมการณ์จะต้อง

- ไม่ท้อแท้
- ไม่สิ้นหวัง
- ไม่น้อยใจ

